

22.11.2010

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

(0029/2010)

Om: Begrundet udtalelse fra Generalstaternes Førstekammer og Andetkammer i Kongeriget Nederlandene om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde
(KOM(2010)0379 – C7-0180/2010 – 2010/0210(COD))

I henhold til artikel 6 i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet kan de nationale parlamenter senest otte uger efter fremsendelsen af et udkast til lovgivningsmæssig retsakt sende formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en begrundet udtalelse, der forklarer, hvorfor de mener, at det pågældende udkast ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Ifølge Europa-Parlamentets forretningsorden er det Retsudvalget, der er kompetent med hensyn til overholdelse af nærhedsprincippet.

Vedlagt fremsendes en begrundet udtalelse fra Generalstaternes Førstekammer og Andetkammer i Kongeriget Nederlandene om det ovennævnte forslag til orientering.

Skrivelse af 14. oktober 2010 fra formanden for Generalstaternes Førstekammer, P. René H.M. van der Linden, og formanden for Generalstaternes Andetkammer, Gerdi A. Verbeet, i Kongeriget Nederlandene til formanden for Europa-Parlamentet, Jerzy Buzek

(Oversættelse)

*Vedrørende efterprøvelse af nærhedskriteriet på forslaget til et direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde - KOM(2010)0379
Reference 32452*

Kære Hr. Buzek

Generalstaternes Førstekammer og Andetkammer har i overensstemmelse med den fastsatte procedure efterprøvet, hvorvidt ovennævnte forslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Derved anvendtes artikel 5 i EU-traktaten og protokol nr. 2 til Lissabontraktaten om anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Ved denne skrivelse meddeler jeg Dem hermed holdningen hos begge kamre i Generalstaterne. Skrivelser med samme ordlyd er fremsendt til Europa-Kommissionen, Rådet og den nederlandske regering.

Begge kamre er af den opfattelse, at Europa-Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har godtgjort, at forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet. Kamrene er endvidere ikke overbevist om, at forslaget er i overensstemmelse med disse principper.

Begge kamre er ikke enige med Europa-Kommissionen i, at der er et sammenligneligt behov for sæsonarbejdere i alle medlemsstater. De angivne antal er uklare, og de varierer alt efter medlemsstat og region. I den forbindelse er det også en faktor, at de nationale arbejdsmarkedssituationer, for så vidt angår tilstedeværelsen af en egen arbejdsstyrkereserve, varierer kraftigt fra medlemsstat til medlemsstat. Europa-Kommissionen har ikke i tilstrækkeligt omfang godtgjort, at forskellene mellem medlemsstaterne og regionerne er et resultat af forskelligartede regler. Det er således ikke godtgjort, at de foreslåede bestemmelser er nødvendige.

Begge kamre finder, at problemet med sæsonarbejdstageres ulovlige migration og overskridelser af frist for ophold (overstay) inden for EU kan løses bedre ved at styrke kapaciteten i de nationale håndhævelses- og kontrolorganer (eller samarbejdet mellem dem) end ved den foreslåede delvise harmonisering af lovgivningen.

Kamrene er enige med Kommissionen i, at det skal forhindres, at sæsonarbejdere fra tredjelande udnyttes og udsættes for dårlige arbejdsvilkår. De finder imidlertid, at de

ationale socioøkonomiske rettigheder og europæiske og internationale aftaler (herunder ILO) allerede udgør en tilstrækkelig garanti for personer, der opholder sig på EU's område. En grænseoverskridende indsats mod udnyttelse kan f.eks. være effektiv ved hjælp af bedre samarbejde mellem kontrol- og efterforskningstjenester. Man kan ligeledes forestille sig, at europæiske samarbejdsorganer kunne få deres egne efterforskningsbeføjelser, således at de ikke er fuldstændig afhængige af samarbejdet mellem forskellige medlemsstater.

Kamrene finder tillige, at forslaget ikke giver nogen merværdi for indgåelse af fælles aftaler med hjemlandene om sæsonarbejde. Af forslaget fremgår det endvidere ikke tilstrækkeligt klart, hvorledes dette samarbejde med hjemlandene ved f.eks. bekæmpelsen af ulovlig indvandring efter Kommissionens opfattelse skal foregå.

I henhold til artikel 10 i forslaget til direktiv vil det ikke længere være muligt at kræve en separat arbejdstilladelse for en sæsonarbejders ophold i mindre end tre måneder. Herved mister de nationale kontrolinstanser et vigtigt instrument i bekæmpelse af ulovlig beskæftigelse og udnyttelse. Efter kamrenes opfattelse indebærer forslaget ikke, at effektiviteten af bekæmpelsen af ulovligt arbejde bliver større, og forslaget opfylder derfor ikke nærhedskriteriet.

Kamrene mener, at den foreslåede maksimale varighed på seks måneder af sæsonarbejde er for lang til, at der er tale om sæsonarbejde. Desuden kunne dette føre til krav mod de nationale sociale sikringsordninger. Forslaget får derved en langt mere vidtgående rækkevidde, hvorved proportionaliteten kompromitteres.

På trods af disse indsigelser erkender kamrene, at Den Europæiske Union i de kommende år må indstille sig på virkningen på arbejdsmarkedet af befolkningens aldring. I den forbindelse vil foranstaltninger på EU-niveau kunne være en fordel, f.eks. i forbindelse med overskuelighed og gennemsigtighed

Skrivelser med samme ordlyd er fremsendt til næstformanden i Europa-Kommissionen, formanden for Rådet for Den Europæiske Union samt til den nederlandske regering.

(Høflighedsformel og underskrifter)